

ВРУЧЕННЯ НАГОРОДИ ЗА БЛАГОДІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ПЕРШІЙ ЛЕДІ США ХІЛАРІ КЛІНТОН

19 квітня 1999 року Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля провів урочистий вечір, на якому Першу леді Сполучених Штатів Америки Хіларі Клінтон було нагороджено за визначний внесок у справу допомоги дітям в Україні та у світі. Вечір відбувся в Українському Інституті Америки в Нью Йорку. У вечорі взяли участь багато корпоративних спонсорів, видатних людей та представників української діаспори.

У своїй промові Хіларі Клінтон подякувала ФДДЧ та зазначила, що «Фонд встановив нові стандарти міжнародного розвитку та співпраці у гуманітарній справі».

Слово на вечорі також мали сенатор США від Нью Джерсі Френк Лаутенберг, член Почесної Ради Директорів ФДДЧ та актор Алек Болдуїн, який останнім часом надзвичайно активно займається проблемою впливу чорнобильської радіації на дітей.

Болдуїн у своїй промові вшанував пані Клінтон «за мужність у відвіданні дитячих лікарень в Україні, за співчуття до хворих дітей та за те, що торкнулась їхніх життів». Назвавши Чорнобиль «злочинном проти

На урочистому вечорі: президент ФДДЧ Др. Зенон Матківський (зліва), виконавчий директор ФДДЧ Надія Матківська, Перша леді США Хіларі Клінтон

людства», Болдуїн закликав світове медичне товариство «відвідати Київ, Вінницю, Чернівці та подивитись на немовлят, що лежать у відділеннях реанімації новонароджених устаткованих ФДДЧ, подивитись у світлі ламп для фототерапії, які діти народжуються після Чорнобиля».

Фільми, такі, як «Полювання на Червоний жовтень» зображають Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля, як організацію, що не обмежується словами, а дійсно надсилає медичну допомогу, проводить тренування лікарів та веде свою роботу в широкому масштабі, виходячи з мізерного бюджету.

Пані Клінтон прилучилась до роботи у справі рятування дітей Чорнобиля. У 1996 році вона та віце-президент США Альберт Гор провели у Білому Домі вечір пам'яті приурочений десятій річниці чорнобильської аварії. Тричі вона з доброю волею відвідала дитячі лікарні в Україні. На свої власні очі вона хотіла бачити наслідки страшної катастрофи спричиненої людством.

При врученні пані Клінтон нагороди «За визначну гуманітарну роботу», виконавчий директор ФДДЧ Надія Матківська зачитала лист від десятилітньої української дівчинки хворої на рак щитовидної залози, яку відвідала Хіларі Клінтон у Київській лікарні. Дівчинка дякувала пані Клінтон за надію на

одужання, яку остання подарувала дитині під час її візиту.

Серед гостей на вечорі були: Юрій Єльченко, голова постійної Місії України в ООН, Ліна Бутейко, дружина Повноважного посла України в США, Юрій Богаєвський, Генеральний консул Посольства України в США, Архiepіскоп Антоній та багато інших визначних людей.

Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля є благодійною організацією, що покликана захищати та рятувати життя дітей, яким випала доля протистояти наслідкам однієї з найстрашніших екологічних катастроф спричинених людством.

II ВСЕУКРАЇНЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ НЕОНАТОЛОГІВ У ЛУЦЬКУ

Голова Fisher & Paykel на Україні Володимир Мігін (в центрі) відповідає на запитання учасників конференції щодо представленого ним обладнання

18–20 жовтня 1999 року Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля провів Другу Всеукраїнську науково-практичну конференцію неонатологів. Конференцію було проведено на

базі Волинського Дитячого Обласного Територіального Медичного Об'єднання в місті Луцьку.

Першу конференцію було проведено 18 квітня 1999 року у Києві. Перша конференція мала швидше організаційну функцію. Протягом її роботи було обговорено подальшу діяльність конференції та виділено найважливіші напрямки роботи в майбутньому. Представники всіх лікарень, що було запрошено мали можливість висловити свої побажання щодо планів на майбутнє, тем для обговорення на наступній конференції. Таким чином, було визначено коло тем для лекцій, внесено зміни до регламенту проведення конференції та орієнтовно визначено дату проведення.

Хотілось би окремо зазначити, що в ході обговорення

найсуттєвіших проблем неонатології було виділено інформаційну кризу в цій галузі медицини. Лікарі звернулись до ФДДЧ з проханням видрукувати українською мовою книжку німецького автора Др. Ханса Ферсмольда «Основні положення неонатології», яка досі на Україні не видавалась. Фонд, у свою чергу, взяв на себе зобов'язання видати книжку до наступної конференції. Вже наприкінці літа з друкарні вийшов наклад цієї книжки. Сьогодні ця книжка надійшла до всіх областей України безкоштовно, як посібник з неонатології.

Отже, друга конференція, розпочинаючи свою роботу в Луцьку, була вже ретельно підготована. В Луцьку зібрались представники всіх областей України. Робота конференції будувалась на теоретичних та

Відкриття пленарного засідання конференції: (зправа) фінансовий директор ФДДЧ Тanya Фесенко Віна, виконавчий директор ФДДЧ Надія Матківська, заступник директора ВДОТМО Людмила Гагаловська, представник Міністерства охорони здоров'я України Марія Гогоша

практичних заняттях. Теоретичні заняття проходили у формі лекцій. Для цього Фондом було запрошено з Америки Др. Моріса Коена, головного лікаря відділу медицини новонароджених Медичного центру

Бет Израел міста Ньюарк, Нью Джерсі та Патріцію Бенедетто магістра-медсестру відділу медицини новонароджених Медичного центру Бет Израел міста Ньюарк, Нью Джерсі.

продовження на стор. 2

ПЕРША ДОПОМОГА, ЩО НАДІЙШЛА З УКРАЇНИ

Цього року компанія Брістол-Маєрс Сквіб Україна подарувала Фондові Допомоги Дітям Чорнобиля дитячі вітамінні сумою понад 100 тисяч доларів США. Вже на наступний день великі партії вітамінів отримали дитячі лікарні міст Дніпропетровська та Вінниці.

Вітамінні також було доставлено до багатьох лікарень Тернополя, Львова та Луцька. Частина вітамінів надійшла до радіологічного диспансера в Пущі-Водиці, що під Києвом. В цьому диспансері перебувають діти, які пройшли лікування від лейкемії. Протягом кількох днів всю партію вітамінів було розповсюджено Фондом за

допомогою вже існуючої мережі лікарень-партнерів в регіонах.

Донація вітамінів Брістол-Маєрс Сквіб є першою, яку отримав Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля від представництва іноземної компанії в Україні.

Цей благодійний внесок було відзначено Першою леді США Хіларі Клінтон на прийомі, який на її честь було організовано ФДДЧ в Нью Йорку. Представник ФДДЧ в Україні, Павло Смирнов висловив сподівання, що ініціатива компанії Брістол-Маєрс Сквіб буде підтримана й іншими великими корпораціями та компаніями, які мають тверді наміри працювати в Україні у майбутньому, пік-

люються про суспільство, в якому вони працюють та про здоров'я дітей зокрема.

Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля висловлює щирі подяку компанії Брістол-Маєрс Сквіб в Україні.

Ми раді повідомити, що поки готувався цей номер газети ми отримали ще одну донацію від компанії Брістол-Маєрс Сквіб Україна. Цього разу Фондові було передано ліки сумою 30 тисяч доларів США. Це – сироп від кашлю та Ефералган з вітаміном С. Фонд отримав вдячність від дитячих установ з усієї України, що отримали такі необхідні в зимовий час ліки. Отже, ми ще раз висловлюємо подяку Брістол-Маєрс Україна.

Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля

Україна • 252001 • Київ
вул. Хрещатик, 25, к. 28
тел. (044) 228.1870, 464.1207
e-mail: icci@i.kiev.ua

Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля

272 Old Short Hills Road
Short Hills, NJ 07078
tel. (973) 376.5140
fax. (973) 376.4988

Президент Фонду
Др. Зенон Матківський
Голова Ради директорів
Орест Дубно
Виконавчий директор
Надія Матківська

Працівники в Україні:
Даценко Ольга – адміністратор
Смирнов Павло – директор
Яворівська Олеся – менеджер по зв'язках з громадськістю

Працівники в США:
Марта Андріюк – віце-президент
Валерія Бурячинська – віце-президент
Тетяна Фесенко Віна – директор фінансів
Олег Голинський – комп'ютерна технологія
Марта Попович – база даних
Іня Шегде – адміністратор
Ксенія Салевич – помічник виконавчого директора
Олесь Кузьма – директор відділу розвитку

Дизайн: QWERTY Co.

ЩЕ ДВА АВІАРЕЙСИ З ДОПОМОГОЮ ЗДІЙСНЕНО ФОНДОМ

Весною 1999 року ФДДЧ знову привіз на Україну медичне обладнання. Цього разу два літаки принесли з Америки допомогу нашим лікарням вагою 31 тона та сумою 1,6 млн. доларів США.

Перший рейс було направлено 28 квітня до Києва. Цей вантаж було призначено для медичних закладів Києва, Полтави, Дніпропетровська та Знам'янки. Вантаж складався з неонатологічного обладнання та розхідних матеріалів.

Наступний рейс прибув 5 травня до Львова. Отримувачами стали лікарні Львова, Закар-

паття та Волині. Особливо хотілося б відзначити карету швидкої допомоги для Луцька. Машина призначена для перевезення хворих дітей з віддалених районів Волині до Луцька.

Це вже 22-й та 23-й рейси доставлені на Україну Фондом Допомоги Дітям Чорнобиля протягом десяти років. Отже, ми продовжуємо виконувати місію покладену на нас.

Фонд висловлює особливу подяку службам аеропорту Бориспіль та Бориспільській митниці за співпрацю та допомогу в отриманні вантажу та проведенні пресконференції.

На летищі біля літака президент ФДДЧ Др. Зенон Матківський вручає ключі від карети швидкої допомоги головному лікарю Волинської дитячої лікарні Др. Валерію Руцькому

II ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ НЕОНАТОЛОГІВ У ЛУЦЬКУ

☞ Продовження. Початок на стор. 1.

Перші два дні конференції охоплювали наступні теми: реорганізація неонатальної та перинатальної галузей медици-

Крім того, Др. Коен провів засідання кількох груп лікарів, де кожен мав змогу особисто поставити йому запитання. Після одного з таких засідань хтось з лікарів зізнався, що тільки тепер розуміє як далеко відстала українська медицина від західної і, що, як говорилося за радянських часів, ніби наші лікарні забезпечені найновішим обладнанням, нажаль, дуже далеко від дійсності.

«Ми надзвичайно задоволені високим рівнем підготовки лікарів, що взяли участь у конференції,» – сказав Др. Зенон Матківський, головний хірург госпіталю Юніон у Нью Джерсі. «Вони відкриті до нових ідей і не бояться полишати старі звички та ламати стереотипи, які значно знижували ефективність лікування в минулому». Др. Матківський також висловив вдячність Др. Григорію Ващиліну директору ВДОТМО та Др. Валерію Руцькому головному лікарю за визначну допомогу у проведенні конференції.

ни, нові можливості неонатології, проблеми недоношених дітей – синдром дихальних розладів, інфузійна терапія, синдром захливання меконієм, перинатальні інфекції та багато інших. Третій день конференції складався з практичних занять, що в свою чергу поділялись на освоєння лікарями нового медичного обладнання представленого на конференції компаніями-виробниками та проведеного Патріцією Бенедетто тренінгу по первинній реанімації новонароджених, а також практикума під час відвідання ВДОТМО.

Як зазначалось вище, на конференції лікарі мали змогу ознайомитись з найновішими розробками в галузі неонатології таких провідних виробників медобладнання, як Fisher & Paykel, AVL, Siemens. Всі отримали вичерпні відповіді на свої запитання щодо використання та обслуговування обладнання.

Між засіданнями: президент ФДДЧ Др. Зенон Матківський (справа), заввідділенням дитячої медицини Медичного центру Бет Ізраїл міста Ньюарк, Нью Джерсі Др. Моріс Коен, магістр-медсестра відділення дитячої медицини Медичного центру Бет Ізраїл міста Ньюарк, Нью Джерсі Патріція Бенедетто, асистент виконавчого директора ФДДЧ Ксенія Кизик Салевич

Головний неонатолог Житомирської області Др. Дмитро Яромлюк вивчає роботу обладнання наданого ФДДЧ, на якому перебуває недоношене немовля

Патріція Бенедетто дає лекцію з практичним заняттям з надання первинної реанімації новонароджених

Конференція у Луцьку є ще однією акцією у програмі тренування лікарів, започаткованій ФДДЧ у 1990 році. Ми сподіваємось, що й надалі зможемо організувати подібні заходи.

Учасники конференції біля швидкої допомоги, що було передано ВДОТМО Фондом від Ротарі Клубу міста Фішкіл, Нью Йорк

ЦЬОГО РОКУ ФДДЧ РОЗПОЧАВ НОВИЙ ПРОЕКТ У ПОЛТАВІ

У 1999 році Полтаві виповнилося 1100 років. У вересні проводились свята приурочені цій події. Зі свого боку

Володимир Мітін (зліва) голова компанії Fisher & Paykel на Україні та Павло Смирнов директор представництва ФДДЧ на Україні встановлюють столик для новонароджених у відділенні

Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля приготував теж подарунок містові.

У вересні ФДДЧ доставив у Полтавський міський клінічний пологовий будинок № 1 неонатологічне обладнання. Це обладнання було закуплено за кошти ФДДЧ у компанії Fisher & Paykel. Апарати такого зразка, що відповідає останнім вимогам техніки у світі у Полтаві з'явились вперше. Представники ФДДЧ, серед яких була Др. Сільвія Білоброн, член Ради ФДДЧ виїхали до Полтави, щоб особисто передати обладнання до відділення.

Все це обладнання було встановлено у відділенні інтенсивної терапії новонароджених пологового будинку. Ми висловлюємо вдячність компанії Fisher & Paykel та її представникові в Україні Володимирі Мітін за допомогу у встановленні обладнання в Полтаві та тренуванні лікарів по роботі з ним.

Це є першим етапом довгострокового проекту, який розпочав ФДДЧ у Полтаві. Цей проект став можливим завдяки зусиллям відділення ФДДЧ і

української діаспори у Рочестері (Нью Йорк) та проекту міст-побратимів Ірондеквой — Полтава очолюваного пані Тамарою Денисенко.

У цьому випуску ви також зможете прочитати інтерв'ю з головним лікарем Полтавського пологового будинку Др. Наталією Удовицькою.

Головний лікар Полтавського пологового будинку Др. Наталія Удовицька (зліва), голова компанії Fisher & Paykel Володимир Мітін, заступник головного лікаря Полтавського пологового будинку Др. Тетяна Полянська, директор представництва ФДДЧ на Україні Пало Смирнов, менеджер по зв'язках з громадськістю ФДДЧ Леся Яворівська, член ради ФДДЧ Др. Сільвія Білоброн, лікар-неонатолог Полтавського пологового будинку Др. Ніна Забродіна

ЛІКАР ПОВИНЕН ОБХОДИТИ ПАЦІЄНТІВ І ЗНАТИ - ВСЕ, ЩО ВІН ПРИЗНАЧИТЬ БУДЕ ВИКОНАНО

Удовицька Наталія Олегівна

У 1980 році закінчила Полтавську медичну стоматологічну академію, протягом семи років працювала у пологовому будинку, з 1987 року працювала на кафедрі акушерства і гінекології асистентом кафедри, у 1996 році захистила кандидатську дисертацію. З лютого 1999 року працює головним лікарем.

Кор.: Коли у вас відкрилось відділення реанімації, скільки в ньому місць і скільки дітей проходить через це відділення?

Н.У.: Відділення реанімації в нашому пологовому будинку було відкрито 6 років тому. Протягом п'яти років воно носило ім'я відділення реанімації. Але згідно четвертому наказу від 5 січня 1996 року повинно бути відділення не реанімації, а інтенсивної терапії новонароджених. У зв'язку з цим було проведено реорганізацію відділення і носить воно назву — інтенсивної терапії новонароджених. Відкрито його у нас на шість ліжок. В середньому в рік проходить, принаймні минулого року, пройшло 180 дітей через наше відділення. По відділенню реанімації звичайно смертність була дуже високою. Але протягом цього року цей показник ми змогли знизити на третю. Протягом вересня, жовтня та листопада ми не втратили жодної дитини.

Тобто тенденція є. Уявіть собі, що в січні минулого року ми мали середній відсоток перинатальної смертності втричі вищий від середнього показника по Україні. Що призвело до того, що принаймні зараз, в добрий час сказати, діти перестали померати? Чи це використання нової дорогої апаратури дихальної, чи те, що в цьому році всі абсолютно наші неонатологи з відділення інтенсивної терапії новонароджених пройшли курси підвищення кваліфікації в Києві, в центральних клініках і отримали новітні знання в плані надання первинної реанімації новонародженим, чи тому що ми відійшли від призначення дітям великої кількості препаратів.

Кор.: Скажіть, чи влаштовує вас інфраструктура пологового будинку, те як взаємо пов'язані відділення. Наприклад, те, що виходжуючи дітей у відділенні реанімації, ви їх передаєте далі, тобто лікар не має змоги «вести» дитину до виписки?

Н.У.: Діти після відділення інтенсивної терапії ідуть далі на другий етап виходження. Якщо їхній стан середньої важкості, то вони переводяться в дитячу міську лікарню, або туди ж, але в реанімацію. Це залежить не від нас. Ми можливо і не хотіли б

їх переводити на п'яту-шосту добу, ми б хотіли лікувати їх до повного одужання і виписати на районні дільниці. Але існує наказ № 4, знову ж таки, який регламентує роботу пологових стаціонарів. Ми порушувати його не маємо права. Новонароджений у пологовому стаціонарі згідно наказу № 4 не може перебувати більше 3-5 діб. Тобто виписка повинна відбуватись у ці терміни. Але наші неонатологи особисто мають зв'язок по телефону з лікарями та батьками дітей виписаних з нашого пологового будинку. Вони спостерігають процес одужання або погіршення дітей. Крім того, багато жінок, діти яких пройшли через відділення інтенсивної терапії після виписки через два місяці, через півроку приходять сюди до нас у відділення і вони хочуть показати своїх дітей цим реаніматологам. Вони їх всіх пам'ятають безумовно. Тобто, в принципі зворотній зв'язок є, але наша система охорони здоров'я побудована так, що лікар не може вести дитину до трьох років, це не передбачено межами діючого закону.

Кор.: Як новий головний лікар, що ви вважаєте мусить бути змінено організаційно всередині пологового будинку в першу чергу?

Н.У.: Боюсь видатись нескромною, але я задоволена тим, як побудовано роботу в пологовому будинку. Жінка стає на облік по вагітності в жіночій консультації, ведеться до певного етапу, виявляється якість відходження, жінка потрапляє у відділення патології вагітних, з відділення патології вона переводиться на пологи чи на оперативне пологорозрішення в нашій пологовій стаціонарі: фізіологічне чи обсерваційне відділення. Звідти вже новонароджене немовля переводиться чи в дитяче відділення, якщо воно народжується здоровим або, якщо воно потребує інтенсивної терапії, то переводиться у відділення інтенсивної терапії. Далі вони від нас ідуть. Мене, як керівника сьогоднішньої структури нашого пологового об'єднання дуже влаштовує, саме внутрішня структура. Наші лікарі тісно між собою зв'язані, вони перебувають під одним-єдиним началом, мають одного головного лікаря і начмеда. Ми маємо і жіночу консультацію, і відділення патології вагітних - одне з цілодобовим перебуванням, а інше нещодавно відкрите (з вересня цього) з денним перебуванням для вагітних. Бо є така патологія вагітності, яка не потребує цілодобового перебування, тому жінка приходиться зранку іде ввечері додому, відпочиває дома. В нас є пологові стаціонари, і фізіологія, і обсервація (обсервація має ізолятор, де ми можемо приймати ВІС інфікованих), є гінекологічне відділення (консервативне та опе-

ративне) є два дитячих відділення, є блок інтенсивної терапії для дорослих та інтенсивна терапія для новонароджених, тобто на сьогоднішній день наш пологовий будинок по своїй внутрішній структурі відповідає найсучаснішим вимогам. Немає такого відділення, якого б у нас не було, а ми б хотіли його мати. Такого на сьогодні нема.

Кор.: Чи доводилось вам вирішувати проблему у вашому пологовому будинку невідповідності нових методів лікування дозволені Міністерством Охорони Здоров'я України?

Н.У.: Наш пологовий будинок клінічний. На базі нашого пологового будинку існує дві кафедри — кафедра акушерства і гінекології та кафедра неонатології. В нас працюють представники обох кафедр. Принципи роботи клінічного пологового будинку засновуються на комісійному рішенні застосування того чи іншого методу лікування, того чи іншого підходу до діагностики. В такому великому лікувальному закладі, як наш неможливо, щоб лікар сам вирішував який метод застосовувати для лікування хворого. Це суперечить всім нормам і правилам. Всі новини обговорюються на медичних радах і вибудовується єдина тактика. Безперечно навіть така єдина тактика має свої нюанси, стосовно кожного пацієнта. Але принципний підхід, схема лікування та протокол лікування виробляється клінікою.

Кор.: Скажіть, які ви бачите шляхи виходу із кризового становища медицини на Україні?

Н.У.: Безумовно я завжди чекаю вашої допомоги, і готова займатись розмитненням, яке тягнеться місяцями, я готова витрачати час та сили на це. Бо це дійсно потрібно нашим дітям. Адже в реанімації для дорослих в нас є вся апаратура. Дітям її, нажаль, підключити не можна. Це мусить бути специфічна реанімаційна апаратура для новонароджених. Але ми сподіваємось, що з нашим обладнанням ми підемо на крок вперед. Ми дуже на це сподіваємось! Нам потрібно найнеобхідніше, щоб ми могли спокійно вести маленького пацієнта. Нам не потрібно щось надзвичайне, ми не просимо чогось недосяжного, такого, як комп'ютерна діагностика. Ми звикли діагностувати самі, ми вміємо читати клінічні аналізи, біохімічні аналізи без комп'ютера. Ми розуміємо їх самі.

Що ж стосується матеріальної бази, то звичайно хотілось би кращого. Але це проблема не тільки нашого пологового будинку, це проблема всієї медицини в нашій країні. Не знаю чи є сенс на це жалітись...

Проблема всюди одна. Але, я повинна сказати, що я проїхала по багатьох районах Полтавської області, відвідувала не одну медичну установу України саме пологопоміжні лікувальні установи. Ми з вами були в Луцьку і бачили дитячу реанімацію у Волинському дитячому обласному територіальному медичному об'єднанні. Звичайно, там розміщення гарне. Але те, що має наша інтенсивна терапія новонароджених сьогодні, враховуючи безперечно допомогу від Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля, то звичайно ми на висоті. У нас дуже гарне обладнання в дитячій реанімації, ми ним задоволені.

Кор.: Оскільки наша газета потрапить в руки широкому колу читачів - лікарям, людям ділового світу, — скажіть на завершення кілька слів до них, як лікар, як жінка.

Н.У.: Слова мої дуже прості. Адже охорона материнства та дитинства і взагалі пологово-допоміжна служба це початок всього. Це майбутнє і бізнесменів, і керівників країни. Діти це наше майбутнє, і хочемо ми цього чи ні, віримо чи ні, але це майбутнє України. І, безумовно ставити в такі межі, в яких зараз перебуває взагалі вся медицина, а зокрема пологово-допоміжна служба, просто недопустимо. І всі такі всі повинні повернутись до нас обличчям і допомогти хто як може. Адже бізнесмени приводять сюди своїх дружин народжувати, їхні діти народжуються в цих умовах. То чому ж деякі державні структури будують собі нові велетенські приміщення, а в пологовому стаціонарі нема фарби пофарбувати стіни. Ми знову повертаємось до того, що повинна змінитись ментальність. І ментальність не лише обивателя, а й тих людей, що можуть допомогти матеріально.

Ми не раз переконувались на різних міжнародних конференціях та симпозиумах, що науковий потенціал наших лікарів не нижчий за світовий. Ми робимо з малим набором не нових інструментів те, що у світі роблять за допомогою складних апаратів та комп'ютерів. Можливості наших медиків в цьому плані дуже великі.

Якби нас профінансували, щоб хворих на СНІД ми могли забезпечити одноразовою білизною, захистити здоров'я своїх співробітників, які приймають пологи у інфікованих жінок, лікувати хворих у повному обсязі застосовуючи найновіші ліки, щоб ми перестали принижуватись, просячи пацієнта принести бинт і флакончик зеленки. Лікар не повинен цього робити. Лікар повинен обходити пацієнтів і знати — все, що він призначить буде виконано.

РАДІСНІ НОВИНИ З ВОЛИНИ

Нещодавно Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля отримав від Волинського Дитячого Обласного Територіального Медичного Об'єднання (ВДОТМО), лікарні-партнера, звіт за останні два роки по смертності новонароджених. Цей звіт подає дані по рівню смертності дітей, що проходили лікування в лікарні внаслідок відхиленя при народженні та передчасних пологів протягом 1995 та 1999 років.

Др. Микола Гнатів, анестезіолог неонатологічного відділення ВДОТМО говорить про те, що кількість патологій збільшилась у порівнянні з 1995 та 1998 роками. Але, попри це, смертність дітей у відділенні зменшилась з 51 смерті у 1995 році до лише 11 протягом перших шести місяців 1999 року.

«Це становить понад 50% відсотків зменшення смертності новонароджених у нашому відділенні, з 27% чотири роки тому до 12% цього року», говорить Др. Гнатів. Неонатологи ВДОТМО багато в

чому вважають це досягнення і результатом допомоги ФДДЧ, який доставив до їхньої лікарні новітнє медичне обладнання сумою понад 500 тисяч доларів США. Фонд працює з Волинським об'єднанням з листопада 1997 року.

Серед найбільш цінних подарунків лікарні варто виділити карету швидкої допомоги. Ця машина надає можливість лікарям Луцька потрапляти у найвіддаленіші куточки області та надавати невідкладну допомогу немовлятам, доставляючи їх до обласного центру. «Протягом лише одного року ми змогли подвоїти кількість дітей доставлених з віддалених пологових будинків у наше відділення», сказав Др. Гнатів.

Такі обнадійливі звіти лише додають працівникам ФДДЧ та людям, що допомагають нам у нашій роботі наснаги та сили, демонструючи, що наші зусилля протягом останніх десяти років приносять такі очікувані результати.

Анестезіолог відділення Др. Микола Гнатів та старша медсестра Наталя Ємельянова біля своїх пацієнтів

У цьому році минає шість років, як ФДДЧ допомагає Львівській ОДКЛ. За цей період чотирнадцять разів лікарня отримувала допомогу від Фонду. Загальна митна вартість отриманого сягає понад один мільйон доларів.

Співпраця відразу починалась цілеспрямовано. Фонд старався допомогти створити у Львові дитячу кардіологію та кардіохірургію. Оскільки це питання особливо гостро стоїть у неонатології та дітей раннього дитинства у лікарні було створено реанімацію та інтенсивну терапію для новонароджених дітей на шість ліжок Фондом для цієї мети було прислано у 1993 році два інкубатори для новонароджених. З кожним роком Фонд допомагав збільшувати та покращувати допомогу для цього відділу. У 1994 році отримано Інфузіомати та пульсоксиметри. 1995 рік приніс для відділу вентилятори та монітори для стеження за штучною вентиляцією, яка проводилась дітям. Для скрінінгу за дітьми з вродженими вадами у 1996 році лікарня отримала від Фонду ультразвуковий апарат фірми «Сіменс» з кардіологічною програмою. Попри цей важливий вантаж Фондом прислалось багато розхідного матеріалу у вигляді катетерів, зондів, шприців, хірургічних рукавиць, інструментів разового використання, предметів догляду за дітьми, антибіотики та протизапальні препарати. 1997 року лікарня отримала транспортний кювез для внутрілікарняного перевезення новонароджених, апарат штучної вентиляції легень та багато іншого розхідного матеріалу.

Така значна матеріальна допомога, надана Фондом, позитивно відзначилась на наданні допомоги новонародженим дітям. За вказаний період було проліковано понад чотириста новонароджених. З кожним роком персонал освоював сучасне обладнання та новітні технології у лікуванні колись безнадійних дітей, набирался досвіду. На сьогоднішній день завдяки такому обладнанню та набутому досвіду ми можемо надавати допомогу новонародженим з вродженою патологією шлунково-кишкового тракту, вродженими вадами стравоходу та легень, виконувати паліативні операції дітям з вродженими вадами серця.

Др. Роман Ковальський,
дитячий хірург,
Львівська обласна дитяча
клінічна лікарня

ЗВІТ ПРО КІЛЬКІСТЬ ПРОВЕДЕНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ НА МРТ В 1999 РОЦІ

Свого часу ФДДЧ передав лікарні швидкої допомоги в Києві апарат МРТ. Тоді це був перший подібний апарат в Києві. Відтоді Фонд постійно отримує звіти по проведенню обстежень з відділення. В цьому номері ми наводимо останній звіт за 1999 рік.

Дослідження	1 кв.	2 кв.	6 міс.	3 кв.	9 міс.	4 кв.	12 міс.
Органів черевної порожнини	11	10	21	7	28	8	36
Кістково-суглобової системи	160	174	334	121	455	215	670
Інше	252	257	509	147	659	287	943
Всього	423	441	864	275	1139	510	1649

СПІВПРАЦЯ ФДДЧ З ДЕПАРТАМЕНТОМ ЕНЕРГЕТИКИ США

На початку цього року представники ФДДЧ відвідали місто Славутич. Ця поїздка відбулась з ініціативи Департаменту енергетики США. Представники Департаменту запросили співробітників Фонду поїхати до Славутича та на власні очі побачити в якому кризовому стані медицина в місті.

За час перебування представники ФДДЧ відвідали міську лікарню та пологовий будинок. Забезпечення цих медичних закладів виявилось дійсно дуже мізерним.

Сподіваємось, що за допомогою Департаменту енергетики ми зможемо в майбутньому допомогти містові. Принаймні, мер міста, який дуже радо вітав гостей з Києва, запевнив, що допомога буде дуже бажаною і всі необхідні дії з боку місцевої влади буде виконано.

Менеджер по зв'язках з громадськістю ФДДЧ Олеся Яворівська, мер міста Славутич Удовиченко Володимир та директор ФДДЧ в Україні Павло Смирнов

Різдв'яні подарунки для дітей України

Цього року діти при Академії Лендмарк, що в місті Ріджфілд, Конектикут зібрали та вислали через ФДДЧ велику кількість іграшок та зимового одягу. Ці подарунки було передано до інтернатів у Рівненській, Кіровоградській, Чернігівській та Івано-Франківській областях. У цих інтернатах живуть діти з малозабезпечених сімей, сироти та напівсироти.

Нещодавно ми отримали листи-подяки від дітей Снятинської школи-інтернату. Один з листів ми подаємо в цьому номері. У Снятинському районі є 4 села, які належать до четвертої зони радіаційного забруднення. Діти з цих сіл також перебувають в інтернаті. Загалом в інтернаті живе 372 дітей шкільного віку.

Велика подяка дітям Чорнобиля.
Ми, учні 6-го класу Снятинської
Середньої школи - інтернату,
виготовили для вас подарунки.
Ми хотіли подарувати вам
чотири м'які іграшки: мишку,
ведмедика, зайчика, іграшкову
кошку. Ми з радістю
намаємо ці подарунки до
вашої руки і тепліше.
Ми ще раз дякуємо вам,
наші найкращі друзі, за
подарунки. Ми будемо
мислити за ваше здоров'я.